

Toepassing tariefschorsing ook voor soortgelijke producten

Elk bedrijf heeft wel te maken met de overheid en in het bijzonder met de douane die beslissingen neemt. Beslissingen die vaak juist zijn, maar die soms ook onjuist (b)lijken te zijn. Toch berusten veel bedrijven in onjuiste beslissingen. Dat is jammer, want daarmee verspeel je het recht om het ongedaan te maken. In dit artikel – in een reeks van meerdere – een voorbeeld dat procederen loont. Een artikel over de toepassing van een tariefschorsing voor een specifiek product.

Inleiding

Enkele jaren geleden kwam een bedrijf naar ons toe en gaf aan dat zij problemen had met de douane omdat in Denemarken en Ierland wél een tariefschorsing werd toegepast en de Douane in Nederland voor precies hetzelfde product deze tariefschorsing niet van toepassing achtte. Het ging om een zeer specifiek product, een bepaalde olie dat arachidonzuur bevatte en dat alleen in de Verenigde Staten onder patent werd gemaakt. Voor het product gold een autonome tariefschorsing (omdat het product in de EG niet werd gemaakt) en het product was destijds ingedeeld in GS-post 1515, ofwel als zuivere olie. Ook hadden de Deense autoriteiten een BTI afgegeven voor GS-post 1515.

De Nederlandse Douane was van mening dat het product niet in GS-post 1515 kon worden ingedeeld. Omdat de olie was vermengd met zonnebloemolie moest het worden ingedeeld onder GS-post 1517. En omdat de tariefschorsing alleen zag op olie van GN-code 1515 9099 kon de tariefschorsing niet worden toegekend. Het was wel snel duidelijk dat voor één en hetzelfde product binnen de EG twee verschillende codes werden gehanteerd, GS-post 1515 en 1517. De Nederlandse Douane bleek daarbij het juiste standpunt wat betreft de indeling te hanteren: omdat de olie vermengd was moest inderdaad GS-post 1517 worden gehanteerd.

Aanvraag nieuwe tariefschorsing

Hoewel juist voor dit product de eerdere tariefschorsing was aangevraagd en door de Europese Commissie dus een foute goederencode was vastgesteld, was dit voor de Nederlandse Douane geen reden om het nulrecht alsnog toe te passen. Gaandeweg het traject van bezwaar en beroep hebben wij daarom voor de cliënt een nieuwe tariefschorsing aangevraagd, zodat de cliënt in ieder geval in de toekomst gebruik kon maken van de tariefschorsing. Ondanks alle medewerking van het Ministerie van Economische Zaken viel het nog niet mee om de tariefschorsing verleend te krijgen. De Europese Commissie voelde er niet zoveel voor om voor één product verschillende codes te hanteren. Met een kleine wijziging in de goederenomschrijving lukte het alsnog. De cliënt kon in ieder geval vanaf 1 januari 2007 rechtenvrij invoeren. Saillant detail is dat de oude tariefschorsing tijdelijk ook in stand werd gehouden. Een oplossing voor de toekomst, maar nog niet voor het verleden!

Bezwaar en beroep

Om ook de rechten terug te krijgen voor de aangiften die voorafgaand aan de nieuwe tariefschorsing waren betaald, hebben wij verzoeken tot terugbetaling ingediend en een bezwaarprocedure opgestart. Ons betoog was dat niet alleen naar de goederencode moest worden gekeken, maar ook naar de ratio van de bepaling. De ratio van die bepaling was duidelijk: het specifieke product wordt niet in de EG gemaakt, zodat er ook geen rechten hoeven te worden geheven. En gezien de zeer specifieke omschrijving in de gecombineerde nomenclatuur stond volgens ons vast dat de tariefschorsing juist was ingesteld voor precies hetzelfde product dat wij – evenals een concurrent – hadden ingevoerd. De inspecteur was echter onverbiddelijk. Deze stelde dat nu de goederen in GS-post 1517 moesten worden ingedeeld terwijl de (oude) verordening voorzag in een tariefschorsing voor GS-post 1515, vaststond dat geen tariefschorsing kon gelden. Alleen de goederencode is bepalend, en niet zozeer de ratio, aldus de inspecteur. Het bezwaar werd dan ook afgewezen.

Uitspraak van de Rechtbank Haarlem

"Het duurt even, maar dan heb je ook wat". Uiteindelijk heeft de Rechtbank Haarlem ons namelijk wel gelijk gegeven. De Rechtbank was het eens met de stelling dat de goederencode niet bepalend is, doch dat de omschrijving van de objectieve kenmerken en eigenschappen van het goed centraal staan. Ook het feit dat inmiddels een nieuwe tariefschorsing was afgegeven met indeling in GS-post 1517 werd door de rechtbank aangehaald. Voorts werd deze conclusie ondersteund door de verklaring die de producent (tevens patenthouder) had opgemaakt waarin zij verklaarde dat zij nooit andere producten had gemaakt dan die die zij aan onze cliënt had geleverd en dat die precies hetzelfde waren als die zij had geleverd aan de andere (Ierse) afnemer.

De inspecteur heeft geen hoger beroep ingesteld, dus deze uitspraak van de Rechtbank Haarlem heeft formele rechtskracht. Ik weet haast zeker dat velen mij voor gek hadden versleten als ik enkele jaren geleden had gezegd dat ik ging procederen om bewerkstelligd te krijgen dat niet alleen de goederencode moet worden gebruikt voor het bepalen van de maatregelen, maar ook, of beter gezegd juist de omschrijving bepalend is. Het heeft echter geloond: het beroep is gegrond verklaard!

Voor de uitspraak van deze zaak kunt u Douanerechtspraak 2008/33 raadplegen. Het betreft de uitspraak van de Rechtbank Haarlem van 10 maart 2008 met nummer 06/6723. Wilt u nadere inlichtingen of eens bespreken of uw casus zich wellicht ook leent voor een bezwaar- of beroepsprocedure, neemt u dan gerust vrijblijvend contact op. *Als u meer informatie wenst of een concrete casus hieromtrent heeft, neem dan gerust contact op met Customs Knowledge, bart.boersma@douaneadvies.nl*

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed aanvaardt Customs Knowledge geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan. Dit artikel is niet bedoeld als een specifiek advies. Zie in dit kader ook de Algemene Voorwaarden van Customs Knowledge BV.

